

ja niinatargaks piddanud. Emmal agga olli suur rõõm, et poeg minniad maiase tahhab nõnda, ja liatagi nabre Katrinad, kelle õnnis emma temma tüdrutu-põlline sõbber olnud. Kosja wiinad said pääw pärrast Saani pääwa jodud, pulmad wiivisid ärra Mardi päini. Moorit olli wanna isja meele pärrast ja ta liitis poega, et ta ennesjelle hea abbigoje wõtnud. Rewwade, pärrast Süüri pääwa ostis isja Hindrekulle ühhe tullusa poole adra lohha, kuhhu niüid noored rahwas ellama lätsid. Nasta pärrast sedda nõndis noor perremees Rahha-laeno-kassa abbiga weel poole adra maad jure, nenda et temmal niüid õige suur maiapiddaminne olli. Üks hone sai pea teise järrele lohhendatud, uus ello maia teisi paita illes raiutud, põllu aiad ueste laodud, heinama krawid puhhas-tud, tannawad sillutud, nenda et üksli sedda lohha ennani ei tunnud. Liategi se uus ello maia, se olli küll õllest lattusega, agga kaks korstinad sirtutasid omma walged terred läbbi õlge taewa poole, kuhhu suitsu ahjust wälja juhhatasid. Suured aknad, kus noor perrenae walged kardinad liina modi pääwa warjus ette poonud, läikisid eemalt waoto, otsego mõisa hoonest. Toad ja kambriid ollid ka puhtad ja igga assi ommas pärris paitas näitas wälja, mis mõnnus wallitsus perres olli. Si linna koddanitku toad wõinud wiisakamad olla, egga surema hõlega korristatud, kui meie Katrina ello pait.

Maia ees olli weite roosi aed, kus keikuggu lilled ja roosid õitsefid; toa tagga olli kaunis rohho ja wiljapuu aed. Niüid õlleks küll karta, et tallorahwas, kes ni uhkeste ellawad ja ni suurtt illu tagga aiawad, põllo tööd alwaks peawad ja Issandad ja Emmandad tahtwad olla, kes näppu märjaks ei julge tehha, egga selga wiitsti tummardada, et sirpi eht wikkadid lätte wõttaks; agga mitte nenda Hindrek omma naesega. Nemmad ollid leige omma ollemisse sees täis tallopoiad, kes loidust ehha walgeni põllul ja heina maal, lapsa ja rohho aedas mürrasid tööd tehha ja orjadelle nähha anda, luida innimeene omma palle iggi sees peab Jummal tahtmisje järrele leiba sööma. Öhtu ja hommiku prulifid nemmad Jummal sanna, ja õppetäsid ka omma lapsi, kellega Jummal neid õnnistand, lugema ja Jummal tahtmist tundma. Sellepärrast olli ka neil teal üks lahke ja rõõmus südda, sest nemmad teggid tööd ja pallusid Jummalad, kes neile õune ja õnnistust jaggas, et nende tões hästi torda läks.

Lapsed wiidi, kui jelle wannudusels said, linna kooli, kus neid Salsa ja Wenne keelt räliwa ja kirjutama õppetati; ka rehlendamist ja leit tarkast, mis linna koolis õppetakse, said nemmad tundma, nenda et õige lust olli neid nähha ja nendega kooli asja ülle rälida. Agga kui lapsed nenda ollid wälja õppetatud, et isji mõistsid Salsa keele ra-